

[Rytter.]

liv og dets sociale Anseelse i Fremtiden. Men det er jo en Detaille i Forhold til Helheden, og jeg er vis paa, at vi kan naa til en Ordning, naar vi kommer til at drøfte alle disse Forhold i Udvalget. Vi er her i Lands-tinget og for Resten i den danske Rigsdag i det hele indstillet paa at opnaa gode familieretlige Love, og jeg vil derfor ønske, at den højtærede Justitsminister vil over-veje de Henstillinger, jeg her har rettet til ham.

Lisbet Hindsgaul: Der er jo ingen i dette høje Ting, som kan være i Tvivl om den store Interesse, der knytter sig til dette Lovkompleks og da navnlig til Loven om uægte Børns Retsstilling. Venstres ærede Ordfører (Rytter) sagde nylig i sit omfattende og meget interessante Indlæg, at den danske Rigsdag er overmaade interesseret i denne Lovs Udformning, og det kan jeg for mit Vedkommende ganske tiltræde; blot vil jeg tilføje, at det ikke alene er Rigsdagen, der er interesseret i, hvordan det foreliggende Lovkompleks udformes, men at dette Lovgivningsarbejde omfattes med levende Interesse af hele den danske Befolkning, i hvert Tilfælde af den Del af Befolkningen, der har Interesser ud over Dagen og Vejen.

Det er jo heller ikke noget nyt Problem, det er ikke et Spørgsmaal, som er affødt af denne Menneskealders komplicerede Samfundstilstande. Historien kan let overbevise om det modsatte, thi den fortæller, at Spørgsmaalet om det uægte Barns Retsstilling har beskæftiget dansk Lovgivning gennem Slægtled med større eller mindre Mellemlum. Derfor vil jeg gerne understrege saa stærkt, som det er mig muligt, at det er dybt alvorligt at skulle tage Standpunkt, idet man maa erkende, at det ikke er saa ligetil at afgøre, hvor Retten findes i disse Forhold. Paa en vis Maade forstaaer jeg derfor meget vel den højtærede Justitsministers Trang til og Arbejde for at afhjælpe den aarhundredgamle Uret over for det Barn, der fødes uden Barnets naturlige Ret til et Hjem hos dets Fader og Moder. Det store Spørgsmaal er blot, hvilke Omkostninger de nye Værdiers Inddragen vil komme til at udvise i Forhold til de allerede bestaaende, altsaa om man ikke gennem den Ordning, her foreslaas, kommer til at bryde Værnet om livsbetingende Grundsætninger til ubodelig Skade for det bestaaende Ægteskab.

Det maa være en Selvfølge, at man stiller Værdierne op imod hinanden, for at man kan faa konstateret, hvad det er for

Samfundsgoder man vil opnaa, og hvorledes disse efter menneskeligt Skøn vil komme til at virke for den kommende Slægt. I det foreliggende Lovforslag kræver den højtærede Justitsminister den rettlige Forskel ophævet mellem Børn, der fødes inden for Ægteskab, og Børn, der fødes uden for Ægteskab, idet den juridiske Ret til Arv og Navn tillægges det illegitime Barn, saaledes at man i Fremtiden ikke mere tør regne med den juridiske Betyggelse, som det ægtefødte Barn har haft ved at være født i et lovformeligt Ægteskab. Den højtærede Justitsminister gaar paa enkelte Punkter videre, idet han som før omtalt i § 20 indfører større Underholdspligt over for det uægtefødte Barn end over for det ægtefødte. Nu sagde Justitsministeren, at dette var en naturlig Ting, og at Forældrene til de ægtefødte Børn slet ikke regnede med et Tidspunkt for Underholdningspligtens Ophør; det var ligegyldigt, om det var ved det 18de, 19de, 20de eller 21de Aar. Det samme mener jeg, og det støtter netop den Anskuelse, jeg kalder min eller det Partis, som jeg repræsenterer, at man ikke skal takke Barnets Fader for, at han har denne Opfattelse, saa sandt som det er Barnefaderens første Pligt at skærme sit Hjem og de i Hjemmet fødte Børn. Men efter min Opfattelse bliver der en Forskel mellem Forsørgerpligten over for Børn, som fødes i Ægteskabet, og den udvidede Forsørgerpligt, som Barnefaderen ifølge Lovforslaget faar over for Børn uden for Ægteskab. Derfor er disse Krav, deres enkle og knappe Form til Trods, et revolutionerende Indgreb i bestaaende Forhold, og det er mit Partis Opfattelse, at dette Lovforslag vil faa skæbnsvangre Følger for Tilliden til Ægteskabet.

Den højtærede Justitsminister og den ærede socialdemokratiske Ordfører (H. P. Johansen) mente, at det modsatte vilde blive Tilfældet. Det kan jeg ikke rigtig forstaa. Mig forekommer det, at de fremtidige Forhold vil afskrække Manden, som gaar ind til større Forsørgelsespligt, fra Ægteskab. Derfor vil jeg fastholde som min Opfattelse, at dette Lovkompleks vil skade Tilliden til Ægteskabet og medføre, at man ikke saa stærkt vil føle Ansvar for Udviklingen og Opdragelsen; baade aandeligt og materielt, af de Børn, som nu engang hører til i et Hjem og vokser op der. Naturligvis vil jeg ikke hævde, at et Barn ikke kan finde et Hjem i dette Ords rigtige Betygning baade i et Hjem, hvor kun Faderen, men ikke Moderen, er; og omvendt, og jeg vil heller ikke paastaa, at